

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

† Holmboe 56. A. Mey, Bde

ULSTRUP
i Jylland, opført 1590 1622.

ULSTRUP

i Jylland, opført 1590 1622.

Denne smukke Gaard ligger i Binge Sogn Nedelsom Herred, 2½ Mile Syd-vest for Randers, tæt ved Gudenaens nordre Bred. Veligheden er meget smuk, strar imod Nord Vækket med Skov, imod Syd, Ost og Vest den mægtige Aa med sin brede Vandflade samt rige Engstrækninger, hiinsides Aaen vilde Hvedebakker. Hovedbygningen eller Borgegaarden er omgivet med Grave og besaaet af tre Fløis af Grundmuur, de to høje med een Etage, den tredje eller søndre paa to Etager, med Taarn ved den sydøstlige Ende; et fjerde Huus, det vestre, er nedbrudt, rimeligviis 1767, og skal have været faldesærdigt. Det østste Huus er det nordre, da derpaa staaer CS og MB, Christen Skeel † 1595 og Fru Margrethe Brahe † 1614; det har sin een Etage og er forsynet med Port. Det forbindes med den midterste eller østre Fløis ved en Gaad og et Taarn, hvilken Fløis er forsynet med et Porttaarn og en smuk Port; ved Siden af denne staae to Figurer af Sandsteen, i romersk Dragt, den ene med hævet Sværd og Skjoldet over Hovedet, efter Sigende Grev Geert, den anden, som drager Sværdet, Niels Ebbesen. Over Porten staae Bygherrens og hans tvende Fruers Naabener med følgende Indskrift:

Psalm 116.

Forleedes skal jeg betale Herren alle hans Begieringer, som han gjør med mig! Jeg vil paa faldne Herrenes næsken.

J. Kiristien Lunge. Jørgen Skeel til Sostrop ridder. J. Jytte Brock. 1617.

Denne Fløis er hvalvet paa den ene Side af Porten, hvor der har været et Capel. Paa den søndre Fløis staaer paa begge Sider J. K. Lunge, Hr. Jørgen Skeel, og deuden over Døren IS og CLP 1757, Grev Jørgen Scheel og Charlotte Louise Plessen, med begge Naabener; Gaarden er da bleven istandhat og ved denne Leilighed rimeligviis den vestlige Fløis reet ned, hvilket ogsaa var det ene Rette, som en Sammenligning med Gammel-Strup noksom viser.

Ladegaarden er ligeledes af Grundmuur, Laden opført af CS og BRK, Christen Skeel † 1688 og Fru Virgite Rosenfrands † 1677, Kofaldens Endegaard 1797 af Leonore Raben, Enkegrevinde Scheel, der i mange Aar boede paa Ulstrup som Enke, forskønnede Have og Gaard overordentligt, plantede en Mængde smukke Alléer, anlagde 5 fortrinlige Bisteparke med Karper, samt dertil Springvand og Vandfald, som forbinder dem. I Haven findes et Minde om hiin Tids Galanteri i en Obelisk, hvilken Geheime-raad Adam Brockenhuus i Grevindens Gravværelse uden hendes Vidende lod opstaae paa en D, til Dørrastelse for hende og som et Minde om hendes Godhed, hvilket en Indskrift paa samme beretter.

Ulstrup er oprindelig en meget gammel Herregaard, der i Waldemar Atterdags Tid tilhørte Jens Brandtsen; derefter dennes Son, som ligeledes heed Jens Brandtsen og den 13de Januar 1404 pantsatte til Hr. Jens Rielsen (Løvenbalk) til Aunssbjerg, Ridder, for 30 Mark Solv alt sit Gods i Jylland; Pengene stude betales til Naaste, da Pantet ellers ikke maatte indløses, men blev Hr. Jens Rielsens Giendom: dette Slags Pant kaldes Forved. Da Pengene ikke bleve betalte til rette Tid, overdrog Jens Brandtsen den 2den Mai til Hr. Jens Rielsen to aabne Breve, det ene paa alt sit Arvegodts, det andet paa en Gaard, som han selv havde i Pant for 10 Mark Solv. Aaret efter forpligtede Jens Brandtsens Søster, Mette Jens Datter, med sine tvende Sviger sønner sig til at finde sig i denne Pantstættelse og Afstaaelse uden nogen Indvenning. Dette Gods, nemlig Døsgaard i Binkel Sogn og uden Tvivl Ulstrup med mere i Nedelsom Herred, fulgte Hr. Jens Rielsen i Aaret 1406 til Dronning Margrethe, ved hvilken Leilighed Mette Jens Datter og Sviger sønner — som Arvinger efter den imidlertid afdøde Jens Brandtsen — vedsendte sig ingen Ret at have til noget af dette Gods.

Dronning Margrethe forvandlede begge Hovedgaardene til Bønder-

ULSTRUP

i Jylland, opført 1590 1622.

gaarde, og Ulstrup var siden en By, bestaaende af tre Bøndergaarde, hvis Beboere vel ikke vare jordegne, men dog svarede Lebing, hvilket ikke altid er det samme. Dette seer man af Mageskiftebrevet, hvorved Kong Frederik den Anden 1579 bortbyttede Byen til Christen Skeel til Fufings. Denne fik i Binge Sogn Ulstrup By 3 Gaarde 6 Huse, Hoffuelund 1 Gaard, Binge Kirkefog, Kronens Herlighed i en Annerpræstegaard i Binge, hvilken svarede sin Landgilde til Præsten, samt i et Kirkebol og et Kirkehuus sammenslæds, hvis Landgilde svarede til Kirken, i Taarup Sogn og By 3 Gaarde og Kronens Herlighed i en Annergaard og en Kirkegaard; endvidere Kronens Herlighed i en Annergaard i Hjorthede samt Kronens Ret og Herlighed i en jordegen Bondeggaard i Sønderlyng Herred Alalum Sogn Svinninge By ved Fufings, med Tillægsfor Christen Skeel til at hjebe Bondeieendommen og Ectveierretten i denne jordegne Gaard, hvoraf det er tydeligt at de tre Gaarde i Ulstrup ikke havde nogen saadan Ret, da den ellers vilde være bleven omtalt: uagtet de svarede Lebing vare de altsaa ikke jordegne, og man seer deraf, hvor varisom man maa være med at anfæe alle de Gaarde for jordegne, som svare Lebing. Den hele Erhvervelse ved dette Mageskifte var saaledes 7 Fæstegaarde med Kronens Herlighed i 4 Annerpræstegaarde og Kirkegaarde, 1 Kirkebol, 1 Kirkehuus og 1 Kirkefog, samt i en jordegen Gaard, som dog ikke vedkommer Ulstrup; den hele Landgilde — den jordegne Gaard i Svinninge uberegnet — bliver altsaa 51 Ld. 5 St. 2 Fok. $\frac{2}{3}$ Alb. Hartkorn eller henved 70 Ld. Rug efter bort nuværende Maal. Derimod fik Kronen 8 Gaarde med 60 Ld. Hartkorn, hvoraf de 4 Gaarde laae i Roldinghuus Len, for hvis Skuld Kongen rimeligvis havde forlangt Mageskiftet, da han netop var i Begreb med, her at samle al Jord i 6 Herreder under Kronen, for deraf at danne sig en Bistumsbane.

Rimeligvis har Christen Skeel strax paabegyndt Opførelsen af en Hovedgaard paa Ulstrup, hvor det ene Huus paa Borgegaarden er fra hans Tid. 1580 lod han foretage et Markskifte mellem Ulstrup og Binge Marker. 1584 fik han Folgebrev til alle Kronens Bønder og Tjenere i Langaa, 11 Gaarde 9 Huse med Kronens Herlighed i et Kirkebol, 1 Gaard, 1 Bol i Taarup, 1 Gaard og 1 Bol i Vester Velling Sogn i Lille Taarup, samt 2 Bol i Binge, hvilket Gods han ansæede at erholde i Mageskifte; denne Sag blev dog først tilendebragt 1589, da Christen Skeel fik det omtalte Gods med Umlægsfor af 1 Bol i Lille Taarup og 1 Bol i Binge, ialt 13 Gaarde 2 Bol 9 Huse og Herligheden i et Kirkebol: den aarlige Landgilde af dette

Gods var 129 Ld. 2 St. $\frac{1}{2}$ Fok. Hartkorn eller omtrent 174 Ld. Rug; Kronen fik derimod 20 Gaarde 2 Halvgaarde 2 Bol og 3 Huse i Roldinghuus, Kalls og Hald Lene. Christen Skeel havde saaledes faaet dannet sig en ganske smuk lille Gaard, hvortil han desuden lagde noget Strøgods fra Fufings. Han var Lensmand paa Aafjær og Rigens Raad, gift med Margrethe Brahe, boede deels paa Aafjær, deels paa Fufings og døde 1595, hvorefter hans efterladte Godser bleve deelte mellem hans tre Sønner, af hvilke Jørgen Skeel, den yngste, arvede Hegnet og Ulstrup, hvilket sidste Moderen dog beholdt indtil sin Død i Aaret 1614.

Paa Skiftet efter Moderen var en Broderlod 213 Ld. Hartkorn, hver Lønde Hartkorn regnet for 60 Rdl. Sp. Ved denne Leilighed fik Jørgen Skeel til Ulstrup Kongeholm, 3 Gaarde i Kenge, $\frac{1}{2}$ i Sjern Hovedgaard med 1 Gaard 4 Huse i Lovsfall og 1 Gaard og 1 Huus i Vesterrelling samt Skov til 214 Svins Dden. Aaret efter købte han af Holger Rosenkrands Gaarden Hollerup i Langaa Sogn og 1 Gaard i Grendsteen Sogn og By for 1988 Rdl. Sp., 1617 tilbyttede han sig af Kronen 6 Gaarde og 2 Huse samt Herligheden i 2 Kirkebol og 1 Kirkehuus i Hjerminde Sogn og By, dertil den Plads, hvorpaa der tidligere stod endnu 5 Huse, hvilke dog havde været øde og uden Bygning siden den store Pestilente (1602); endvidere 2 Gaarde 1 Bol og 4 Huse i Biering Sogn og By samt 1 Bol i Enølev ved Grenaa, hvilket sidste kom til Sjernvad; han afkøbte derimod Danbjerggaard og Nælle med 6 Gaarde 1 Bol og 5 Huse i Danbjerg By, Sjends Herred, hvis Beboere, saavel Gaardmand som Huusmand, af de derværende beramte Kalkgruber kunde bruge og sælge, saameget de lystede, imod en aarlig Afgift af 2 St. D. eller $1\frac{1}{2}$ Rdl. Sp. 1624 købte han af Mogens Raas den tidligere Hovedgaard Kjellinghol i Hjorthede Sogn, 8 Gaarde 5 Huse i Hjorthede, 5 Huse i Hjerminde Sogn og By, Lavlgaard, 1 Gaard 1 Huus i Biering Sogn og By, Sørupgaard, 1 Gaard 1 Huus i Vinbum Sogn og By.

Hr. Jørgen Skeel er udførligen omtalt under Benzon og Gammel Estrup i Prospekterne 2det og 4de Bind, hvoraf sees at han var Rigens Raad og Marksk, gift først med Kirstine Lunge, siden med Lytte Brof, og ricde foruden Ulstrup og Hegnet Sofstrup — nu Benzon — Sjernvad, Ørbekgaard og Gammel-Estrup. Han opførte som alt fortalt de to Huse paa Ulstrup, desuden største Deelen af Gammel-Estrup og døde 1631, hans Enke, Lytte Brof, 1640, kuns efterladende een Søn, den rige Christen Skeel, som forsegede de ham tilfaldne 6 Herregaarde med Ravnholt og Tollæe samt en vigtig Aus-

ULSTRUP

i Jylland, opført 1590 1622.

deel i Krenkerup, Rosenlund og Nørregaard. Han var Geheimeraad, hvid Ridder, Eustantmand i Viborg, gift med Birgitte Rosenkrands, opførte i Aarene 1664 og 1668 Labegaarden paa Ulstrup og var den sidste Eier, som bebode den, indtil den i den seneste Tid blev skilt fra de øvrige Godser. Geheimeraadens Stiftede 1655 et Hospital i Langaa, hvortil han skænkede 2000 Rdl. Sp., som skulde indekøbe i Ulstrup paa første Prioritet og aartligen forrentes med 6 pCt. 1668 købte han af Rentemeester Steen Gondorf til Rønneholm 2 Gaarde og 1 Huus i Hiermind Sogn og By med Solgaard og Østergaard i samme Sogn, 1687 af Kronen Binge, Langaa og Taarup Kirker med Tiender, Kirkejord, 3 Kirkegaarde og Jura patronatus, ialt 34 Td. 2 Fd. 2 $\frac{1}{2}$ Alb. Hartorn, for 25 Rdl. pr. Tønde Hartorn, samt dertil Rinsø og Kastberg Kirker ved Grenaa. Den rige Christen Scheel døde 1688, hans Fru allerede 1677. Af deres tvende Børn arvede Datteren Tollese og Ravnholt, hvorimod alt det Øvrige tilfaldt Sønnen, Kammerjunker Jørgen Scheel, som udløste sine Medarvinger af Krenkerup, Rosenlund og Nørregaard, men allerede døde 1695, hvorefter hans Enke, Benedicte Margrethe v. Brodthorn, arvede de tre sølandske Godser Krenkerup, Rosenlund og Nørregaard, som ved hendes andet Ægteskab kom til Familien Reventlow. Samme Aar Mauden døde fik hun Gammel-Østrup oprettet til Stamhuus for sin eneste Son, Christen Scheel, der senere blev Kammerherre og Oberst over det fjerde Cuirassers Regiment, samt 1725 optaget i den danske Grevestand og hans Godser Østrup, Esjervad og Ørbækgaard med tiliggende Bøndergods oprettede til et Grevskab, som fik Navnet Scheel. Han eiede Grevskabet Steel, Stamhuset Gammel-Østrup, Godserne Ulstrup, Esjern med Karmant, Himmelstrup, Bislum og Østergaard, ialt 9 Herregaarde, 1 Hølsgaard, 22 Kirker og 5371 Td. Hartorn af alle Slags. Hans Enke, Augustia v. Winterfeld, bebode Ulstrup indtil sin Død i Aaret 1740. Deres eneste Son, Grev Jørgen Scheel, var Geheimeraad, Ridder af Elefanten og l'Union parfaite samt Overstabsmeester. Han lod Bøugningerne paa Ulstrup ifaandfætte i Aaret 1755. Gaarden kunde dengang stabe 150 Stude og uogjorde 43 Td. 5 Ef. 2 Alb. frit Ager og Engs, 8 Td. 3 Fd. 2 Alb. Skovfjelds, 2 Td. 1 Ef. Røllefjelds, 454 Td. 3 Ef. 3 $\frac{1}{2}$ Fd. frit Ager og Engs, 7 Td. 1 Ef. 1 Fd. Skovfjelds Hartorn samt 56 Td. 3 Fd. 2 Alb. matr. Flendehartorn, ialt 571 Td. 5 Ef. 1 $\frac{1}{2}$ Alb. Hartorn af alle Slags.

Overstabsmeesteren begyndte først med at sætte den af Forfædrene samlede

Formue overhvir og folgte Østergaard, Himmelstrup og Bislum. Han døde 1786 og overlevede sin eneste Son, Grev Christen Scheel, hvid Ridder og dansk Gesandt i Rusland, hvor han døde 1771: han havde ved sin Skjønhed og Æstværldighed stor Indflydelse hos Keiserinde Catharina den Anden, alt for stor, siges der, til at han kunde blive i Live. Hans Enke, Eleonore Raben, levede indtil sin Død i Aaret 1808 paa Ulstrup og forskjønnede Gaarden og Haven meget, hvilken sidste saa godt som alene skyldes hende. Hendes Son, Grev Jørgen Scheel, Kammerherre og Oberstlieutenant, var en Mand af stor Skjønhed, som de fleste af denne Familie igjennem mange Generationer, tillige meget elegant, med den fineste Dannelse og Beredethed, samt med en udmærket god Smag, men tillige med et Hæng til Luxus og Overdaadighed, der i een for Gudsdienerne saa sørgelig Tid som den første Tredeedel af dette Aarhundrede nødvendiggjorde maatte blive ødelæggende. Han sit af Regjeringens Tilladelse til at gjøre Aaen paa Grevskabet, hvilket ogsaa lykkedes ham saa vel at Gjelden paa samme skal være steget til halvbanden Million Rigsdaler. Creditorerne saae sig nu nødsagtede til at realisere Pantet, ved hvilken Leilighed et Ragsfprog af den absolutte Konge gav Anledning til en Volds-handling, der foranledigede mange Mennekens Ruin. Administratorerne — thi Grevten var allerede længe under Administration, — foreskillede Kongen at Gjelden ved en forsat Administration ikke alene kunde blive afbetalt, men endog saa en betydelig Sum kunde staves tilveie for de yngre Børn. Frederik den Sjettes gode Hjerte kunde ikke modstaa dieste Foreskillinger, hvorfor han lod sig overtaale til at udstøde et Forbud imod at Creditorerne realisere deres Pant, samt befalede at Administrationen skulde vedblive. Denne administration var allerede længe under Administration, — foreskillede Kongen at Gjelden ved en forsat Administration ikke alene kunde blive afbetalt, men endog saa en betydelig Sum kunde staves tilveie for de yngre Børn. Frederik den Sjettes gode Hjerte kunde ikke modstaa dieste Foreskillinger, hvorfor han lod sig overtaale til at udstøde et Forbud imod at Creditorerne realisere deres Pant, samt befalede at Administrationen skulde vedblive. Denne administration var allerede længe under Administration, — foreskillede Kongen at Gjelden ved en forsat Administration ikke alene kunde blive afbetalt, men endog saa en betydelig Sum kunde staves tilveie for de yngre Børn. Frederik den Sjettes gode Hjerte kunde ikke modstaa dieste Foreskillinger, hvorfor han lod sig overtaale til at udstøde et Forbud imod at Creditorerne realisere deres Pant, samt befalede at Administrationen skulde vedblive. Denne administration var allerede længe under Administration, — foreskillede Kongen at Gjelden ved en forsat Administration ikke alene kunde blive afbetalt, men endog saa en betydelig Sum kunde staves tilveie for de yngre Børn.

Fra denne Tid maae vi meddele et Sagu, som man endnu hyppigt hører fortælle og som netop angaar Ulstrup. Medens Grev Scheel opholdt sig i Paris, hvilket ofte var Tilfældet, kom engang, fortæller der, en Forstæmbedsmand i Forretninger til Ulstrup, som besynderes af en Godsforvalter. Du Matten brønte han at en Dame i gammelbuds Dragt stod foran hans

ULSTRUP

i Jylland, opført 1590 1622.

Seng og fortalte ham at hun var Familiens Stammober, som engang, i Kølesen af at Ulykken med Tiden vilde ramme Stægten, over Porten paa Ulstrup havde ladet indmure en stor Pengefum, tilstrækkelig til nu at frelse den, hvorfor hun paalagde ham at lade Muren bryde op paa det Sted over Porten, hvor tre Stene sprang frem: der vilde han finde en Kasse med Penge, som han skulde sørge for at faae afleverede til Grev Schèel. Den næste Morgen fortalte Forstembedsmanden ved Frostofbordet Forvalteren den mærkelige Drøm, han havde havt, men reiste derefter bort: idet han kjørte ud igjennem Porten, vendte han sig om og saae tydeligt de tre fremspringende Stene, hvorefter han drog hjem og glæmte sin Drøm, som han ingen videre Bøgt lagde paa. Et halvt Aar efter fik han imidlertid et Brev fra Grev Schèel, hvori denne bad ham om at meddele de nærmere Omstændigheder ved den Drøm, han skulde have havt paa Ulstrup, og anførte som Grund at han om Gaalen siden sin Barndom bar en lille forgyldt Nagle, om hvilken det heed at den skulde frelse Familien, naar den var i Begreb med at blive ødelagt, og derfor aldrig maatte fastes bort. Greven fik notagtig Oplysning om Drømmen, reiste til Ulstrup og lod en Muurmester i sin egen Nærvarrelse underlodge Stedet i Porten. Saa snart Muurmesteren havde gjort det første Hammerflag paa Muren, erklærede han at her for uyligt havde været brudt Hul. Han aabnede derefter Muren og fandt i samme en Hvelving, som var tom, men som virkelig havde været aabnet i den seneste Tid. Dermed ender Sagnet, dog ikke uden at tilføie, at Forvalteren snart efter kjøbte sig en Herregaard og at en Muurmester i Randers, som hidtil havde været fattig, i fort Tid kom til Velstand, hvilket to Omstændigheder man ikke undlod at sætte i Forbindelse med Drømmen, idet disse Personer skulde have høvet Skatten og beholdt den selv.

Grev Schèel folgte i Paris Ulstrup for 56—58,000 Rdl. til en fransk Statsminister ved Navn Bourienne, der imidlertid aldrig besøgte Gaarden, som han lod bestyre ved en Forvalter Braune. Bourienne overdrog om trent 1827 Eiendommen til den danske Regjering for nogle og 70,000 Rdl.; nogle Aar iforveien havde han ladet Bønderne den tilbyde for 70,000 Rdl., men de kunde naturligvis ikke blive enige. Regjeringen folgte Gaard og Gods ved Auction 1835 til Landoverretts- samt Hof og Statsrets-Procurator Philip Julius Knudsen for 118,200 Rdl.; denne overdrog sin Ret til Skjøde for 121,200 Rdl. til Hofbager Piper og denne igjen for 128,200 Rdl. til Gaards-

dens Forpagter Peter Gottlieb Kock, som samme Aar fik Skjøde derpaa. Gaarden udgjorde: fri Hovedgaardstaxt 42 Td. 7 Sk. 1 Fdk. 1 Alb. Hartkorn, bortafstede Hovedgaardsjorder 1 Td. 1 Fdk. 1 Alb., Skovskjyd 8 Td. 3 Fdk. 2 Alb., Møllekjyd 2 Td. 1 Sk., Bøndergods 455 Td. 3 Sk. 3 Fdk. 2½ Alb., Skovskjyd 7 Td. 1 Sk. 1 Fdk., Tiender matriculeret Hartkorn 23 Td. 4 Sk. 3 Fdk. 1 Alb., nemlig Langaa og Binge samt den i forrige Aarhundrede nedbrudte Laarup Kirke med dets Tiender, samt af Binge Sogns Kongetiende 4 Td. 7 Sk. 2½ Alb.

Hr. Kock, som siden blev Kammerraad, afstode først Høvetriet og bortfolgte derefter Godset til Bønderne for 2—300 Rdl. pr. Lønbe Hartkorn, saa at næsten den hele Kjøbesum blev udbragt af Bøndergodset alene. Han bestyrede Gaarden udmærket godt, bragte Jorderne i god Stand, plantede meget i Skovene, som bleve behandlede forsmæstligt og gave en rig Indtægt, anlagde med fgl. Bevilling af 16de Juni 1840 et Dampbrænderi, forbedrede Teglbænderiet ved anseelige Tilbygninger, saa at det blev istand til at levere 500,000 Sten aarsligt, saavel Muursteen som Tagsten og Fliser. Ved Brænderiet blev opført en Stald til 70 Stude, og Brænderiet derefter bortforpagtet for 1100 Rdl. om Aaret, samt Gjødningen af de derværende 56 Stykker Kreaturer. Efter sin Kones Død folgte Kammerraaden Ulstrup i Aaret 1850 til Cand. juris Ferdinand Mourier Petersen for 150,000 Rdl., at tiltræde den 1ste Mai 1851. Gaarden udgjorde da efter den nye Matrifel 40 Td. 7 Sk. 1½ Alb. Hartkorn, Skovskjyd 8 Td. 3 Fdk. 2 Alb., de tre Skirketiender 23 Td. 4 Sk. 3 Fdk. 2 Alb. og Kongetiende 4 Td. 7 Sk. 2½ Alb. Hartkorn, samt Dampbrænderi og Teglbævt. Hovedgaardens Areal var 520 Td. Land Agerjord, 100 Td. Land Eng, 600 Td. Land Skov, hvoraf det Halve, Ulstrup Skov, ved Gaarden, det Dørrige, Gjermind Skov, ½ Mill derfra, Alt i ypperlig Cultur.

Gieren driver nu selv Gaarden, hvis Besætning dengang var 27 Heste — hvoraf 3 til Teglværket — og 150 Køer, nu 30 Heste, 160 Køer, 30—40 Faar; Tienderne ere accorderede til Dyrerne for 180 Td. Korn, Rug, Byg og Havre, og 7 Rdl. i Penge. Brænderiet har han 1852 selv overtaget og udvidet det behydeligt, saa at der nu holdes 100 Kreaturer paa Stald; ogsaa Teglværket er meget udvidet og en Døn til 100,000 Sten opført istedetfor den gamle; der lægges nu megen Bøgt paa Fabrikation af Tagsten og Drainrør, og det Hele er i en udmærket Drift.

